

بررسی اپیدمیولوژیک ضرب و جرح و آسیب‌های ناشی از آن در مراجعین سال ۱۳۸۱ مرکز پزشکی قانونی همدان

دکتر سعید افضلی* - دکتر علی قلعه ایهَا**

* متخصص پزشکی قانونی، استادیار گروه داخلی دانشگاه علوم پزشکی همدان، بیمارستان سینا

** متخصص روانپزشکی، استادیار گروه روانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی همدان

چکیده

زمینه و هدف: سوانح و حوادث از جمله شایعترین علل مرگ و میر و معلولیت در جهان به شمار می‌روند و لازم است از جهات مختلف به موضوع سوانح و حوادث پرداخته شود. وجود تنش‌های مختلف از جمله تصادفات، منازعات، حوادث شغلی می‌تواند بر جنبه‌های گوناگون از جمله مسائل اقتصادی، اجتماعی، آسایش و امنیت، رفاه عمومی و معلولیت‌ها تأثیر گذار باشد. از آنجا که اکثر حوادث در سنین جوانی اتفاق می‌افتد و قشر وسیعی از جامعه کنونی ما را جوانان تشکیل می‌دهند بررسی عوامل تأثیر گذار می‌تواند در ارایه راهکارهای اصولی در جهت کاهش حوادث مؤثر باشد.

روش پژوهشی: در این مطالعه تعداد ۹۸۲۸ نفر مراجعه کننده سریایی که به علل مختلف دچار تروما شده بودند و به مرکز پزشکی قانونی همدان مراجعه کرده بودند مورد بررسی قرار گرفتند. مصدومین مراجعه کننده که از طرف یک مرتع قصایی و یا انتظامی معرفی شده بودند توسط پزشکان آن مرکز مورد معاینه قرار گرفته و ضایعات موجود در پرسشنامه‌های مخصوص جمع آوری گردید. سپس در صورت صلاح‌الدید پزشک معاینه کننده و بر حسب ضایعات موجود، کسانی که نیازبه معاینه مجدد داشتند در فواصل زمانی معین مورد معاینه قرار می‌گرفتند و این روند تا بهبود کامل ضایعات و یا بروز نقص عضو و حتی مرگ ادامه می‌یافت.

یافته‌ها: به طور کلی ۵۷٪ از مراجعین را مردان و ۴۲٪ را زنان تشکیل می‌دادند. بیشترین سنین مراجعه با تعداد ۳۲۱۸ نفر، مابین ۲۰-۲۹ سال بود. بیشترین علت مراجعه (۷۴٪) در گیری و منازعات بود و از نظر علت و انگیزه ایجاد ضرب و جرح در اکثر موارد (۴۳٪) بدون علت بود. بیشترین وسائل مورد استفاده اجسام سفت و سخت بودند (۹۱٪). در ۵٪ موارد بیشترین زمان بروز ضرب و جرح در ساعات مابین ۱۲-۱۸ بود. بیشترین تعداد مراجعه کنندگان (۳۲٪) در فصل تابستان و به خصوص در مرداد ماه (۱۱٪) بودند. بیشترین ضایعه ایجاد شده در سطح بدن کبدی بود (۶٪). در ۹۹٪ موارد بهبودی کامل حاصل شده و تنها ۰٪ بر اثر شدت جراحات و عوارض حاصله فوت کرده بودند.

نتیجه گیری: نتایج حاصل نشان از افزایش منازعات و تصادفات رانندگی در سطح جامعه است که می‌تواند بالقوه سبب استهلاک شدید نیروی انسانی و اتلاف بسیار زیاد زمان مفید کاری شود؛ از طرفی می‌تواند منجر به بروز موارد نقص عضو و از کارافتادگی شود. پر واضح است که می‌توان با ارایه راهکارهای مناسب و فرهنگ سازی در همه زمینه‌ها از بروز حوادث و تنش‌ها تا حد ممکن کاست.

وازگان کلیدی: ضرب و جرح، منازعات، تصادفات رانندگی، ضایعه

وصول مقاله: ۱۳۸۴/۸/۱۰ پذیرش مقاله: ۱۳۸۵/۴/۲۴

نوبنده مسئول: همدان، خیابان میرزاده عشقی، بیمارستان سینا afzali691@yahoo.com

مقدمه

اصولًا تروما به نتایج حاصل از تأثیر ناگهانی و کم و بیش شدید یک عامل خارجی بر بدن اطلاق می‌شود که ممکن است به طور مستقیم یا غیر مستقیم عمل نماید. عوامل خارجی تنها منحصر به عوامل فیزیکی و شیمیایی نیستند بلکه عوامل دیگری نظیر عوامل روانی نیز در بوجود آمدن تروما مؤثر می‌باشند (۱).

تروما به عنوان یک بیماری، مشکل عمدۀ بهداشتی جامعه، علت

در حال حاضر سوانح و حوادث یکی از مضلات جامعه پزشکی است که می‌تواند باعث بروز صدمات و ضایعات غیرقابل برگشت، تحمیل هزینه‌های سنگین و استهلاک توان نیروهای مختلف از جمله نیروی انتظامی، مراجع قضایی، مراکز درمانی و پزشکی قانونی و ... شود.

بتوانند با ارایه راهکارهای مناسب از میزان وقوع حوادث بکاهند.

روش بررسی

مطالعه حاضر از دسته مطالعات مشاهده‌ای توصیفی (observational) است که به صورت آینده‌نگر (prospective) در مدت یک سال از ابتدای فروردین ۱۳۸۱ لغايت اسفند ماه همان سال انجام گرفت.

نمونه‌های مورد بررسی در این مطالعه را کلیه مراجعین سرپایی مرکز پزشکی قانونی همدان در طول سال مذکور تشکیل می‌دادند که به هر دلیلی اعم از نزاع، تصادف و ... دچار ضایعات و خدمات فیزیکی گردیده و از سوی یک مرجع قضایی به مرکز پزشکی قانونی ارجاع شده بودند.

حجم نمونه‌های مورد بررسی بالغ بر ۹۸۲۸ مصدوم گردید. کلیه مصدومین مورد معاینه کامل پزشکی قرار گرفته، بر اساس نوع و شدت ضایعه دسته بندی می‌شدند و در صورت نیاز (براساس شدت آسیب واردہ) چندین نوبت و در فواصل زمانی تعیین شده طبق نظر پزشک، مورد معاینه مجدد قرار می‌گرفتند. این پیگیری تا بهبودی کامل ضایعات و یا تا زمان باقی ماندن عوارض ایجاد شده (عوارض برگشت پذیر و موقتی) ادامه می‌یافتد. در هر بار مراجعته سیر بهبودی ضایعات مورد بررسی قرار می‌گرفت.

داده‌های بدست آمده از مصدومین مراجعته کننده به مرکز پزشکی قانونی در دو بخش مجزا شامل اطلاعات دموگرافیک و اطلاعات بالینی در پرسشنامه طرح وارد گردید و در پایان طرح، توسط برنامه آماری Epi 2000 مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته‌ها

تحقیق حاضر منحصرأ بر روی افرادی صورت گرفت که به صورت سرپایی به مرکز پزشکی قانونی همدان مراجعته کرده بودند. لذا آن دسته از مصدومین که بلافصله به دنبال تروما فوت کرده بودند در این بررسی گنجانده نشدند. بر این اساس و پس از آنالیز یافته‌ها نتایج زیر بدست آمد:

۷۶٪ از آسیب دیدگان مرد و مابقی زن بودند. میانگین سنی آسیب دیدگان $۱۴/۶ \pm ۳\frac{۱}{۲}$ سال بود. ۷۴/۵٪ از آسیب دیدگان کمتر از چهل سال سن داشتند و گروه سنی ۲۰-۲۹ سال با ۳۲/۸٪ بیشترین موارد ضرب و جرح ها را به خود اختصاص داده بود.

میزان تحصیلات ابتدایی بود. میزان تحصیلات ۶۰/۹٪ از آسیب دیدگان در محدوده بی‌سواند تا تحصیلات ابتدایی بود.

توزیع فراوانی فصلی ضرب و جرح ها بر اساس نوع حادثه در جدول ۱ نشان داده شده است. بر این اساس بیشترین ضرب و جرح ها در فصل تابستان به وقوع پیوسته بود.

اصلی مرگ و میر در نیمه اول زندگی انسان و در مجموع چهارمین علت مرگ و میر محسوب می‌شود (۲).

توسعه روز افزون عوامل مختلف در زندگی انسان باعث افزایش انواع تروماها گردیده است. به کار گرفتن وسائل نقلیه با سرعت‌های مختلف، به کارگیری انواع ماشین آلات صنعتی در صنایع و ... سبب بروز سوانح مختلف شده است.

از دیدگاه طبی منظور از آسیب، از بین رفتن تداوم نسوج مختلف بدن می‌باشد و در مقابل از دیدگاه قانونی علاوه بر این موضوع مسائلی نظیر آسیب‌های روانی، از کار افتادگی، نقص عضوی و عرامت نیز مورد توجه قرار می‌گیرد (۳).

انگیزه‌های مختلفی در بروز حوادث نقش دارند که برخی از این عوامل از جهات قانونی و قضایی بسیار حائز اهمیت می‌باشند.

در یک تقسیم بندی ساده می‌توان تروماها را به دو دسته عمده (خودزنی، خودکشی، دیگرکشی و ممتازات) و غیر عمده (تصادفات وسائل نقلیه، حوادث شغلی، برق گرفتگی و ...) تقسیم نمود.

صرف نظر از نوع تروما باید رابطه بین تروما و ضایعات ایجاد شده بر اساس رابطه علیت و سببیت مورد ارزیابی قرار گیرد. در رابطه علیت معمولاً یک عامل فیزیکی وجود داشته که به دو صورت مستقیم و غیرمستقیم سبب ایجاد ضایعات شده است. اما در خصوص رابطه سببیت این عامل خارجی عمدتاً عواملی نظیر استرس‌ها و هیجانات بوده که در یک فرد به ظاهر سالم سبب بروز عارضه شده است (۱).

انواع ضایعات ایجاد شده در سطح بدن به دو فرم نفوذی و غیرنفوذی تقسیم می‌شوند که به خصوص در موارد جنابی تفکیک این نوع ضایعات از یکدیگر و تعیین نوع وسائل به کار رفته از اهمیت خاصی برخوردار می‌باشد.

از بین تمام علل مراجعته مردم به پزشک، تروماهای مختلف، اولین علت محسوب می‌شوند و همین امر باعث شده که میزان کل ناتوانی سالانه در ایالات متحده از ۱۴۰ میلیون روز بستری در بیمارستان تجاوز کند. بر اساس محاسبات مرکز کنترل بیماری‌ها (C.D.C) سالانه بیش از ۴ میلیون سال عمر کاری در اثر صدمات مختلف تلف می‌شود و این در حالی است که این رقم در مورد بیماری‌های قلبی عروقی ۲/۱ میلیون و در مورد سرطان ۱/۷ میلیون در سال است (۴).

در ایالات متحده هر ساله حدود ۱۶۰۰۰ نفر به علت تروماهای مختلف فوت می‌کنند و ۵۰۰۰۰ نفر دچار درجاتی از معلولیت‌های دائمی می‌شوند که هزینه‌ای برابر با ۲۰۰ بیلیون دلار در سال در برداشت (۵).

بدیهی است کاهش حوادث و داشتن آرامش و امنیت از نیازهای به حق جامعه می‌باشد. لذا با توجه به حادثه خیز بدن کشور، بر آن شدیم که اطلاعات اپیدمیولوژیک در خصوص مراجعین تروماهای به مرکز پزشکی قانونی همدان را مورد ارزیابی قرار دهیم، عوامل تأثیرگذار و زمینه ساز را نقد و بررسی کنیم و اطلاعات به دست آمده را در اختیار افراد و مراجعی که به نحوی با موضوع مرتبط هستند قرار دهیم تا

جدول ۱ - توزیع فراوانی فصلی ضرب و جرح بر حسب نوع حادثه در مراجعین سال ۱۳۸۱ مرکز پژوهشی قانونی همدان

فصل	نوع حادثه	نزاع	خودزنی	خودسوزی	تصادف رانندگی	حوادث شغلی	سایرحوادث
پهوار	% ۲۲ /۰۴	% ۰ /۱۷	% ۰ /۰۷	% ۵ /۹۹	% ۱ /۱۳	% ۰ /۳۵	% ۰ /۳۵
تائبستان	% ۲۴ /۵۴	% ۰ /۶۳	% ۰ /۰۳	% ۷ /۰۳	% ۰ /۳۹	% ۰ /۰۳	% ۰ /۰۳
پاییز	% ۱۵ /۹۸	% ۰ /۳۲	----	% ۴ /۸۶	% ۰ /۲۰	% ۰ /۰۴	----
زمستان	% ۱۲ /۱۰	% ۰ /۱۶	% ۰ /۰۱	% ۳ /۷۷	% ۰ /۱۳	% ۰ /۰۳	% ۰ /۰۳

در %۵۴ موارد انواع حوادث شدت صدمات وارد خفیف بود.
%۴۳ موارد ضرب و جرح ها بدون دلیل و انگیزه خاصی
صورت گفته و در درجه بعدی اختلافات مالی با %۴۰، شایعترین
انگیزه ضرب و جرح بوده است (نمودار ۲).
%۹۹ از افراد آسیب دیده بهبودی کامل یافته و صرفاً %۰/۶
موارد ضرب و جرح ها منجر به فوت گردیده بود.

بحث

امروزه ترومما به عنوان اولین علت مرگ در چهار دهه اول عمر به

در %۲۸ از موارد ضرب و جرح ها در دو روز شنبه و جمعه
اتفاق افتاده بوده و نزدیک به %۴۳/۵ از ضرب و جرح ها در فاصله
ساعات ۱۲-۱۸ روز رخ داده بود.
با توجه به نمودار ۱ که در آن به علل ضرب و جرح اشاره شده
بیشترین علت مراجعه در %۷۴/۶ موارد نزاع بوده است.
توزیع فراوانی انواع ضایعات بر حسب نوع حادثه در جدول ۲
مشاهده می شود. همانگونه که ملاحظه می گردد بیشترین ضایعات
شامل کبدی و خراشیدگی می باشد.
بر اساس جدول ۳ سر و گردن بیشتر از سایر نقاط بدن در حوادث
 مختلف مورد آسیب فرار گرفته بود.

جدول ۲ - توزیع فراوانی انواع ضایعات در ضرب و جرح بر حسب نوع حادثه در مراجعین سال ۱۳۸۱ مرکز پژوهشی قانونی همدان

نوع ضایعه	نوع حادثه	نزاع	خودزنی	خودسوزی	تصادف رانندگی	حوادث شغلی	سایرحوادث
کبدی	% ۷۹ /۱۳	% ۰ /۹۹	% ۰ /۱۳	% ۱۷ /۸۸	% ۱ /۴۰	% ۰ /۴۵	% ۰ /۴۵
تورم	% ۷۴ /۹۴	% ۰ /۷۱	% ۰ /۲۱	% ۲۱ /۲۰	% ۱ /۹۹	% ۰ /۹۲	% ۰ /۹۲
خراسیدگی	% ۷۳ /۶۳	% ۰ /۲۰	% ۰ /۱۷	% ۲۳ /۳۵	% ۰ /۳۵	% ۰ /۲۷	% ۰ /۲۷
پارگی	% ۵۸ /۱۷	% ۰ /۲۸	% ۰ /۲۱	% ۲۸ /۷۳	% ۰ /۱۷	% ۰ /۵۰	% ۰ /۵۰
بریدگی	% ۹۳ /۴۸	% ۰ /۸۱	% ۰ /۱۰	% ۳ /۲۵	% ۱ /۹۳	% ۰ /۴۰	% ۰ /۴۰
دررفتگی	% ۳۱ /۵۷	----	----	% ۶۸ /۴۲	----	----	----
شکستگی	% ۳۶ /۸۶	----	----	% ۶۰ /۲۵	% ۰ /۲۷	% ۰ /۲۲	% ۰ /۳۷
ضایعات نفوذی	% ۳۵ /۲۹	----	----	% ۴۵ /۲۹	% ۵ /۸۸	% ۰ /۵۲	----
سایر ضایعات	% ۵۴ /۸۲	% ۰ /۴۱	% ۰ /۴۴	% ۳۷ /۴۴	% ۰ /۴۱	% ۰ /۴۱	% ۰ /۴۴

جدول ۳- توزیع فراوانی محل آناتومیک ضرب و جرح بر حسب نوع حادثه در مراجعین سال ۱۳۸۱ مرکز پزشکی قانونی همدان

محل آناتومیک	نوع حادثه					
	سر و گردن	تنه	اندام فوقانی	اندام تحتانی	لگن	
سایر حادث	حوادث شغلی	تصادف رانندگی	خودسوزی	خودزنی	نزاع	
% ۰/۶۱	% ۱/۵۶	% ۱۷/۹۰	% ۰/۱۱	% ۰/۷۳	% ۷۹/۰۷	سر و گردن
% ۰/۳۹	% ۱/۶۴	% ۱۶/۹۱	% ۰/۱۱	% ۱/۹۸	% ۷۸/۹۴	تنه
% ۰/۴۸	% ۲/۰۸	% ۲۲/۲۱	% ۰/۲۱	% ۱/۳۳	% ۷۳/۶۶	اندام فوقانی
% ۰/۲۳	% ۱/۲۳	% ۴۷/۳۰	% ۰/۲۳	% ۰/۴۷	% ۵۰/۴۹	اندام تحتانی
----	% ۴/۷۰	% ۴۵/۸۸	----	----	% ۴۹/۴۱	لگن

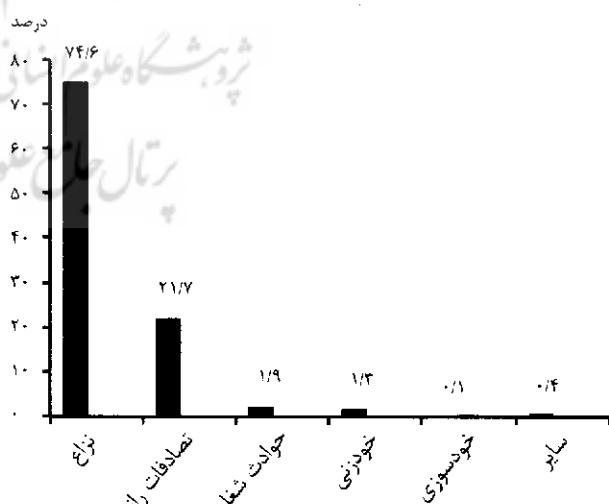
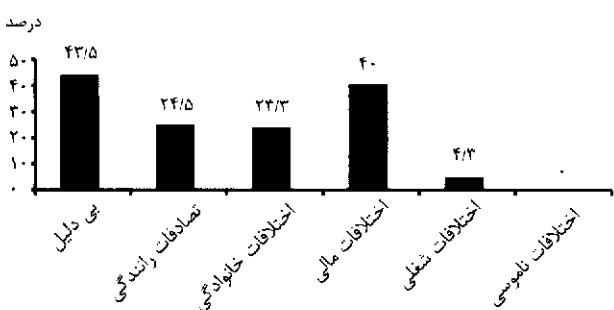
در همین سنتین داشته است (۸) که یافته های ما نیز مؤید همین مطلب می باشد که با توجه به فعالیت های بیشتر مردان در جامعه و وجود تنفس ها و استرس های مختلف این موضوع بسیار محتمل به نظر می رسد.

یافته های محمد فام و فاطمه رنگرز نشان می دهد که آمار انواع ترومماها چه در افراد زنده و چه در افراد فوتی در محدوده سنی بین ۳۰-۲۰ سال بیشترین تعداد را به خود اختصاص داده اند (۹-۱۱) و در تحقیق ما نیز بیشترین تعداد (۳۲۱۸ نفر) در محدوده سنی ۲۰-۲۹ سال قرار داشتند.

از طرفی در بسیاری از کشورهای در حال توسعه در میان مشکلات تغذیه ای، عفونتها و مراقبت های دوران بارداری حوادث به عنوان اصلی ترین عامل مرگ و میر و از کارافتادگی در دوران بچگی محاسب می شود (۱۲) آمار ما تعداد بسیار زیاد انواع حوادث را در سنین زیر ۲۰ سال نشان می دهد به طوری که دوره سنی زیر ۱۰ سال و ۱۰-۲۰ سال در مجموع تعداد ۲۰۳۸ نفر را شامل شده است.

شمار می رود و در میان تمام علل مرگ در مقام چهارم قرار دارد. برخلاف بسیاری از بیماری های شدید، میزان مرگ و میر ناشی از آسیب دیدگی ها، سال به سال در حال افزایش است.

بررسی های ابوالحسنی و توفیقی نشان دهنده میزان شیوه بیشتر انواع ترومماها در بین مردان و همچنین آمار بالای مرگ و میر ناشی از منازعات در این جنس می باشد (۷، ۶). همچنین بر اساس یک تحقیق دیگر عوامل اقتصادی- اجتماعی تأثیر بیشتری در بروز حادث در بین مردان شاغل و در سنین بین ۲۰-۶۴ سال نسبت به زنان شاغل

نمودار ۲ - درصد فراوانی علت ضرب و جرح و آسیب های ناشی از آن در مراجعین سال ۱۳۸۱ مرکز پزشکی آسیب های ناشی از آن در مراجعین سال ۱۳۸۱ مرکز پزشکی قانونی همدان (۹۸۲۸ = تعداد)

نمودار ۱ - درصد فراوانی علت ضرب و جرح و آسیب های ناشی از آن در مراجعین سال ۱۳۸۱ مرکز پزشکی آسیب های ناشی از آن در مراجعین سال ۱۳۸۱ مرکز پزشکی قانونی (۹۸۲۸ = تعداد)

ضایعه شده بودند. از نکات دیگری که می‌توان به آن اشاره نمود ارتباط زمان وقوع با میزان انواع ترومماها می‌باشد به نحوی که در فصول گرم سال، در ماههای تیر و مرداد، در روزهای جمعه و شنبه و در ساعات بین ۱۲-۱۸ بیشترین تعداد مراجعه کننده وجود داشت.

در تمامی دنیا در میان حوادث ناشی از حمل و نقل بیشترین ضایعات و مرگ و میر ایجاد شده در حوادث جاده‌ای مشاهده می‌کنیم و در کشورهای در حال توسعه مهم‌ترین علت فوت در سنین زیر ۵۰ سال و در بین مردان جوان را به خود اختصاص می‌دهد (۱۴).

نتیجه گیری

با توجه به نتایج حاصل از این بررسی که نشان دهنده بروز بیشتر انواع ترومما در بین جوانان می‌باشد می‌توان نتیجه گرفت که برآورده شدن خواسته‌های مشروع و نیازهای اساسی و تأمین حداقل رفاه نسبی کاهش نرخ بیکاری می‌تواند عامل مؤثری در کاهش بروز این حوادث باشد.

همکاری و همیاری ارگان‌های درگیر، همچون وزارت آموزش و پرورش، وزارت ارشاد، سازمان صدا و سیمای، وزارت بهداشت و درمان، نیروی انتظامی و قوه قضائیه و سایر ارگان‌های ذیربسط می‌تواند در کاهش بروز این گونه ناهمجاري‌های اجتماعی مؤثر واقع شود.

از طرفی با افزایش فرهنگ ترافیکی و آموزش از دوران کودکی و حتی اضافه نمودن درسی تحت عنوان آموزش راهنمایی و رانندگی از دوران ابتدایی می‌توان با آموزش کافی از میزان بروز حوادث رانندگی کاست.

تقدیر و تشکر

در پایان جا دارد از رحمات جناب آقای دکتر کاظمی فر مدیر محترم مرکز پژوهشی قانونی همدان و همچنین کلیه پژوهشکان و پرسنل محترم آن مرکز که صمیمانه در انجام این تحقیق اینجانب را یاری نمودند سپاسگزاری و قدردانی نمایم.

عوامل اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی تأثیر بسزایی در بروز ترومماهای مختلف و به خصوص منازعات داشتند؛ آنالیز یافته‌های ما نشان داد که اولاً بیشترین تعداد ضرب و جرحها در افرادی دیده شد که دارای حداقل میزان تحصیلات ممکن یعنی خواندن و نوشتن بودند، ثانیاً امار آن در کارگران ساده بسیار بالا بود، ثالثاً در مناطق پایین شهر نیز تعداد زیادی را شامل می‌شد.

از نکات قابل توجه که می‌توان به آن اشاره نمود آمار نسبتاً بالای حوادث در میان محصلین است که در سیاری از موارد علت اصلی آنها منازعات بوده، که بررسی بیشتر را در این زمینه طلب می‌کند.

اصلی ترین عامل مراجعه در درجه اول، منازعات با انگیزه‌های مختلف و در درجه بعدی تصادفات رانندگی بود. یکی از نکات قابل توجه و مهم در منازعات صورت گرفته، انگیزه ایجاد ضرب و جرحها بود که در اکثر موارد انگیزه خاصی وجود نداشت و بدون دلیل و شاید بر اساس یک سری عوامل بسیار جزیی که حتی قابل طرح از طرف فرد مصدوم نبود، درگیری ایجاد شده بود؛ در درجه بعدی اختلافات خانوادگی به خصوص در زنان مصدوم و اختلافات مالی و شغلی در بین آقایان در بروز درگیری نقش داشتند. البته در اکثر موارد زنان توسط شوهرانشان و به علت مسائل اخلاقی و تربیتی مورد آزار قرار گرفته بودند. یافته‌های مذکور با گزارشات ابوالحسنی و نازپرور کاملاً مشابه و یکسان است (۶، ۱۳).

همانطور که اشاره شد بیشترین وسیله ضرب و جرح در منازعات آلات سفت و سخت نظیر مشت، لگد، سنگ و چوب بود و وسایل برنده نظری چاقو و اسلحه گرم بسیار کم به کار برده شده بود و این جای بسی خوشوقتی است که خشونت در جامعه ما ناشی از کنش‌ها و واکنش‌ها و به دلیل بحران‌های لحظه‌ای است که در جامعه به دلایل مختلف بر اشخاص وارد می‌آید. از طرفی استفاده از این وسایل سبب شده بود که ضایعات وارد شده شدید نباشد و عوارض زیادی بر جای نگذارد، به طوری که بیشترین ضایعات دیده شده به شکل کبودی و خراشیدگی‌های سطحی بوده است.

ضایعات شدید همانند شکستگی‌ها و در رفتگی‌ها بیشتر در تصادفات رانندگی و حوادث شغلی مشاهده شد. همچنین بیشترین صدمات در انواع ترومماها به نواحی سر و گردن و اندام فوقانی وارد آمده بود و در حوادث شغلی بیشتر اندام فوقانی و به خصوص انگشتان دچار

References

- Calcutta: Central; 1996: 204.
- 4-Schwartz SI. Principles of Surgery. 7th ed. Newyork: McGraw- Hill; 1999: 155.
- 5-Townsend CM. Text Book of surgery. 16th ed. W.B saunders, 2001, p: 311.

۱ - قضایی صمد. پژوهشکی قانونی. چاپ سوم. تهران، انتشارات دانشگاه تهران، ۱۳۷۳: صص: ۲۵۱-۲۵۷.

2- Way LW. Current Surgical Diagnosis & Treatment. 9th ed. California: Appleton & Lange; 1991: 212.
3- Nandy A. Principles of forensic medicine. 2nd ed.

- ۱۰- رنگرز جدی فاطمه، فرزندی پور مهرداد. بررسی اپیدمیولوژی سوانح در بیماران بستری در بیمارستان تقوی شهر کاشان، سال ۱۳۷۹. مجله فیض، تابستان، ۸۱، شماره ۲۲، ص: ۸۸-۹۳.
- ۱۱- محمدفام ایرج، قاضی زاده احمد. بررسی اپیدمیولوژیک حوادث رانندگی منجر به مرگ در استان تهران، مجله دانشگاه علوم پزشکی کردستان، سال ششم، شماره ۲۳، ص: ۴۰-۵۵.
- 12-Meyer A. Death & disability from injury. J of Trauma. 1998; 44(1), 1-12.
- ۱۳- نازپور بشیر. بررسی موارد همسر آزاری فیزیکی در مراجعتین به مرانکر پزشکی قانونی تهران. پایان نامه دکترای تخصصی، دانشگاه تهران، ۱۳۷۹.
- 14- Knight B. Forensic pathology. 2nd ed. London: Arnold; 1996: 275-457-459.
- ۶- ابوالحسنی ماندان، سفیدی قاسم. بررسی ۴۰۰ مورد مراجعه سریانی بعلت ضرب و جرح به سازمان پزشکی قانونی تهران، پایان نامه دکترای عمومی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، ۱۳۷۸.
- ۷- توفیقی حسن، ناجی محمد رضا. بررسی علل مختلف مرگ در نزاع های منجر به قوت، مجله علمی پزشکی قانونی، سال چهارم، شماره چهاردهم، صص: ۱۶-۲۳.
- 8- Steenland k, Halperin W, Hu S, Walker J. Death due to injuries among employed adults. J Epidemiology. 2003; 14(1): 74-79.
- ۹- محمدفام ایرج، صدری غلامحسین. بررسی اپیدمیولوژیک حوادث رانندگی منجر به مرگ در استان همدان از مهر ۱۳۷۷ تا مهر ۱۳۷۸، مجله علمی پزشکی قانونی، سال ششم، شماره ۲۰، ص: ۱۲-۵.

